

Søknad om status som merittert underviser

Audun Molde

**Førstelektor ved Institutt for musikk – School of Arts, Design, and Media
Høyskolen Kristiania**

Januar 2024

Innholdsfortegnelse

1 Innledning	2
2 Undervisningshistorie og fagutvikling	2
3 Pedagogikk og læringsfilosofi	4
4 Tilbakemelding på egen praksis	5
5 Samstemt undervisning og eksamensarbeid	6
6 Forelesningen som undervisningsform	7
7 Utforskende samhandling	8
8 Utviklingsprosjekter	9
9 Formidling og forskning	10
10 Bransjenærhet og arbeidsliv	11
11 Krise og kreativitet	12
12 Veien videre	13
Litteratur	14
Liste over vedlegg	15

1 Innledning

Min vei inn i faget begynte på musikklinja på videregående skole. Jeg var så heldig å ha flere inspirerende lærere, og jeg tenkte på dem som forbilder å strekke meg etter, dersom jeg selv noen gang skulle undervise. I ettertid forstår jeg at de inspirerte meg på flere måter: De behandlet meg med respekt og nysgjerrighet, og de utfordret meg. De hadde en tydelig rolleforståelse. De brukte humor, kunne være personlige uten å være private, og de kunne overraske. De var ikke opptatt av å overføre sine egne preferanser eller erfaringer til elevene, men viste en trygg og balansert faglighet. De hadde god struktur i undervisningen, var godt forberedte og de lot meg forstå hvorfor vi arbeidet slik vi gjorde. Jeg opplevde dem som faglig bunnsolide, samtidig som de ga inntrykk av å være nysgjerrige på fortsatt å lære, fornye og utvikle seg.

Dette er idealer som jeg gjennom mange års erfaring har internalisert, men fortsatt husker på og forsøker å strekke meg etter. Jeg har nok egentlig alltid analysert ulike læringssituasjoner, og reflektert over hvordan jeg opplever dem og hva jeg selv kan ta med meg. Jeg har alltid vært glad i å undervise, og blitt motivert og fått energi av være en fagformidler i spenningsfeltet mellom studenter, kunnskap, bransje, samfunn og forskning.

Nå søker jeg status som merittert underviser, på bakgrunn av 30 års undervisningserfaring, programbygging, emneutvikling og fagformidling. Jeg underviser i dag på alle de fire bachelorprogrammene på Institutt for musikk, og ingen av mine emner har studenter kun fra ett av dem. Min undervisning impliserer dermed en tverrfaglig dimensjon. Jeg har vært studieprogramleder og sentral i oppbyggingen av Bachelor i populærmusikk. Fordi jeg i lang tid har vært programbygger like mye som underviser, omfatter mine refleksjoner om egen undervisningspraksis også dette arbeidet. Det understøttes av at nesten alle arbeidsoppgavene i stillingsinstruksen for Studieprogramleder (vedlegg 6) relaterer til kriterier for denne søknaden. Jeg har også lang undervisningserfaring fra Handelshøyskolen BI, NLA Høgskolen og Norges musikkhøgskole. Denne søknadsteksten starter med en undevisningshistorie og tidslinje, før jeg redegjør grunnleggende for min pedagogikk og læringsfilosofi. Deretter kommer en rekke eksempler på hvordan jeg har lært, jobber og kontinuerlig utvikler meg som fagperson, formidler og pedagog. Som helhet besvares gjennom dette alle kriteriene.

2 Undervisningshistorie og fagutvikling

Etter fullført Cand.Philol-grad med musikkvitenskap hovedfag på Universitetet i Oslo og med pedagogikk i fagkretsen, arbeidet jeg både skapende og utøvende i musikkbransjen. Hele tiden underviste jeg også, på to folkehøgskoler hvor jeg ledet musikklinja på én av dem, på kurs og seminarer i det frivillige og profesjonelle musikklivet, og etter hvert på det som ble NISS – forløperen for musikkfagene på dagens Kristiania. På samme tid startet min karriere som forfatter av faglitteratur og sakprosa, da min første bok *WOW! Populærmusikkens historie* ble utgitt i 1996. Høsten 1999 ble jeg spurt om å påta meg oppgaven som faglig leder for Musikerutdanningen på NISS, en funksjon jeg i ulike varianter og gjennom flere fusjoner hadde helt fram til 2021.

Vi var små og ukjente, vi var private og kostet penger, vi hadde ikke formell status som ga studiepoeng. Men vi var pionérer, vi var nyskapende, vi var modige, vi var annerledes. Tidligere studenter har gitt utallige tilbakemeldinger på den faglige relevansen, hvordan de følte seg sett og ivaretatt, det gode læringsmiljøet og muligheten for å bygge nettverk. I markedsføringsmateriale fra denne tida presenteres Musikerutdanningen som «*et alternativ til andre musikkutdanninger*». Målet var å lage en god praktisk utøvende utdanning med stilistisk vekt på populærmusikk, slik det var noen av i andre land men ikke i Norge. Men også fordi at vi profilerte oss som bransjenære, blant annet hadde vi Bransjekunnskap som

eget emne på et tidspunkt hvor dette var uvanlig i kunstfaglige utdanninger i Norge. Og dessuten som tverrfaglige – fordi NISS kunne tilby musikkstudentene å samarbeide med andre tilstøtende fagfelt i arbeidslivet, som lydteknikere, lysteknikere, filmstudenter, skuespillerstudenter, visuelle kunstnere, make-upartister og produksjonsledere. Disse mulighetene utnyttet vi blant annet gjennom emnet Samspill, som jeg ledet. Studentene fikk jobbe i studio med de beste produsenter i bransjen, spille på ulike konsertsteder i byen og få erfaring i konsertproduksjon. I prosjektene ble flere studieprogrammer samlet, og de utviklet seg til å bli mer og mer studentstyrte.

Jeg hadde hovedansvaret for utviklingen av Musikerutdanningens faglige innhold og var arkitekten bak utdanningen slik den fremsto. I følge min leder var jeg en dyktig pedagog «med kontinuerlig fokus på kvalitetsforbedringer», en som «tilstreber høy kvalitet i alt»: «Han holder fokus på studentene og på at deres læringsutbytte skal bli best mulig. Også i tverrfaglig samarbeid mellom utdanningene på NISS er han en ressursperson som bidrar til gode lærings situasjoner for studentene og godt samarbeid kolleger i mellom» (vedlegg 4). Fra 2004 utviklet vi to andreårs-fordypninger, hvorav den ene het Komposisjon og produksjon. Dette ble den faglige kimen til det nyere bachelorprogrammet Låtskriving og musikkproduksjon, som er en suksesshistorie for Kristiania i dag.

Min og vår undervisning bar nok preg av at vi forsøkte å tenke høyskolepedagogikk, og å legge lista høyere enn forventet. Det var frustrerende å ikke være en høyskole. Heldigvis fikk vi etter hvert en ledelse som satte dette som et mål. I mellomtiden initierte jeg i 2005 NISS' samarbeid med britiske University of Wolverhampton. Å få formalisert denne avtalen var en omfattende prosess som for min del involverte tett samarbeid om sammenligning av fagplaner og faglig nivå og innhold. Resultatet ble at omlag 30 av våre musikkstudenter i 2005—2013 tok bachelorgrad fra University of Wolverhampton, gjennom innpassning av et påbyggingsår.

Gjennom årene ble noen emner faset ut, andre ble revidert eller utviklet (vedlegg 2). Jeg initierte og underviste i det praktiske workshop-kurset Impro Intro. Samtidig underviste jeg på NLA Høgskolen, pluss eksterne kurs og foredrag. Fra 2012 hadde jeg årlige kurs på kandidatstudiet i musikkpedagogikk på NMH. Min undervisning fikk jevnt over veldig gode tilbakemeldinger og evalueringer. I 2008 fikk jeg en en 20% bistilling på Handelshøgskolen BI, hvor jeg i praksis hadde ansvaret for alt som har med musikkbransjen å gjøre; dette involverte undervisning, studentveiledning, og deltakelse i utrednings- og forskningsprosjekter.

Det var tid for å søke mer kunnskap, faglig og pedagogisk. I 2006—2008 tok jeg to deltidsstudier: Kulturadministrasjon og ledelse ved Høgskolen i Telemark, og Basiskurs i høyskolepedagogikk ved NMH. Pedagogikkurset gjorde meg mer bevisst og åpnet mange dører for videre utvikling av min undervisning – blant annet gjennom kollegaveiledning. I den avsluttende kursoppgaven fordypet jeg meg i vurderingsformer, hvor jeg intervjuet studenter om «Hva tenker studenter på NMH om å bli faglig vurdert?». Kurset inneholdt også temaer som øvingsmetodikk, prestasjonsangst, og forebygging av yrkesskader (vedlegg 7). I 2011 tok jeg også deltidsstudium i Entreprenørskap i undervisning og ledelse ved NMH.

En stor milepæl ble nådd da vårt studieprogram på NISS i 2011 fikk høyskolegodkjenning, og Musikerutdanningen ble avløst av et akkreditert treårig bachelorprogram, hvor jeg hadde ledet det faglig-pedagogiske utviklingsarbeidet. Nå var vi Norges eneste rendyrkede populærmusikkutdanning på høyskolenivå. Etter kompetansevurdering fikk jeg opprykk til førstestillingskompetanse, hvor pedagogisk meritterende arbeid ble framhevet (vedlegg 3).

Etter en fusjon ble NISS del av Westerdals Oslo ACT, jeg fikk ansvar for en ny studieplanrevisjon i 2016, og vi flyttet inn i nye fasiliteter på Fjerdingen. I løpet av 2018 ble mange oppgaver flyttet fra studieprogramleder til emneansvarlige, som fikk et langt mer

definert og helhetlig ansvar for sine emner. Min leder skrev: «*Han har hatt hånd om evaluering og kvalitetssikring og utfører en meget grundig jobb i å sørge for et oppdatert studium forankret i kolleger og studenter sine tilbakemeldinger.... Audun Molde er faglig meget dyktig med stor gjennomføringskraft og dedikasjon til sitt arbeid. Han nyter stor respekt blant kolleger.... Særlig imponert er jeg over hans evne til å være klar på de kunstfaglige behov og premisser studiet krever, han viser med all mulig tydelighet at han er oppdatert på fagfeltets utvikling og endringer*». (vedlegg 5)

Fra 2018 ble vi en del av Høyskolen Kristiania. Jeg var stolt på egne, kollegers og studenters vegne over å kunne bringe inn et velrennomert studieprogram som i 2019 scoret best av alle musikkstudier i Norge på alle hovedindikatorer på Studiebarometret.

3 Pedagogikk og læringsfilosofi

Mitt pedagogiske grunnsyn har basis i at læring skjer best når studenter er aktivt medvirkende i læringsprosessen. Det er i tråd med et konstruktivistisk syn på læring. Slik blant andre Vygotsky (1986) understreker, konstruerer studenter sin egen kunnskap. Læring er ikke noe underviseren gir, læring er noe hver student gjør. Studentens allerede eksisterende forståelse og kunnskap er utgangspunktet, som bygges videre på. Ettersom læring er aktiv handling (Ambrose et al: 2010) vil det også innebære endring i adferd og tenkemåte, og derfor er læringsprosesser noe som utfordrer og kan være strevsomt. Bruner (1966) bruker uttrykket «*stillasbygging*» om den strukturerte hjelpen som underviseren gir for studentens læringsprosess. Studenten former kunnskap og utvikler ferdigheter og kobler det nye sammen med det en kan fra før, ofte med lang modningstid (Bjørke 2006: 34). Dette skjer både alene og i et læringsfellesskap i en sosiokulturell kontekst. Jeg poengterer derfor at den viktigste læringen er den som skjer mellom undervisningstimene, og oppfordrer til å finne sammenhenger mellom emnene. For meg er aktiv bruk av læringsutbyttebeskrivelser og vurderingsformer viktige elementer for å bidra til at studentene blir selvstendige, kritiske og reflekterende. Å stille krav til studentene og forvente gode resultater, kan fungere som «*selvoppyllende profeti*», skriver Bjørke (2006). Jeg signaliserer at jeg stoler på studentenes egeninnsats, og tenker stort om dem. Studentene skal behandles som profesjonelle i sitt virke som studenter. De er også på vei inn i en bransje hvor yrkesetiske holdninger og praksis når det gjelder arbeidsinnsats og profesjonalitet er essensielt for å kunne skape en levevei.

Kreativitet er tema på alle nivåer i musikkutdanning. Kognitivt innebærer kreativitet å bruke det vi har lært i ukjente situasjoner, og å se hvordan det vi har lært er relevant i en annen eller i en større sammenheng. Bruner (1966) understreker at det er viktig at studenter ikke bare lærer seg en rekke fakta, men lærer å forstå sammenhenger (*basic ideas*). Dette har etter min erfaring blitt stadig viktigere, med vår tids «*information overload*» hvor det er vanskelig å se kontekster, paradokser, sammenhenger og lange linjer for dramatiske enkelthendelser i media. Undervisning må stimulere evnen til å finne relevant kunnskap, til fordypning og kontekst, å binde sammen praksis, empiri og teori. Det er ulike modeller for hvordan studenter utvikler forståelse av ny kunnskap. En av de mest kjente er Bloom (1956) sin kognitive taksonomi, en hierarkisk oppbygging av læringsmål hvor det laveste nivået er å huske noe. Jo lengre opp en kommer, jo dypere og mer nyansert forståelse skal studenten utvikle. For undervisning er taksonomien en god hjelp for å tilpasse undervisningsformer og vurderingsformer. Her må jeg også nevne den didaktiske relasjonsmodellen (Bjørke 2006: 105) som et viktig grunnlag for planlegging av undervisning og emner. Dette har jeg ikke minst brukt i arbeid med å formulere læringsutbyttebeskrivelser.

For meg som underviser, er det viktig å være dedikert og strukturert i mitt arbeid. Jeg oppsøker aktivt ny og relevant kunnskap, til gode for studentene. Jeg tilrettelegger en arena for kunnskapsutvikling hvor jeg ønsker at studentene skal kunne oppleve faglig substans

kombinert med engasjement, trygghet, takhøyde, glede og nysgjerrighet. I min rolleforståelse er jeg nær studentene, men ikke for nær – jeg har en profesjonell avstand, som også innebærer en etisk refleksjon – jeg vet hva rollen min er.

4 Tilbakemelding på egen praksis

Studiebarometret gir viktige tilbakemeldinger på hvorvidt vi lykkes med tilrettelegging av et godt læringsmiljø og å ha fokus på studenters læring. Bachelor i populærmusikk har hatt jevnt over gode resultater mens jeg har hatt ansvar for undervisning som emneansvarlig og overordnet som studieprogramleder. I 2019 scoret vi, som nevnt, generelt best av alle musikkstudier i Norge. Mer detaljert, scoret vi 4,4 (skala fra 1 til 5) på hvorvidt læringsformer har bidratt til studentens faglige utvikling, og lå i toppskiktet på studentaktive læringsformer og bruk av teknologi. Faglig sammenheng scoret 4,2, som var over gjennomsnittet både nasjonalt og for Kristiania totalt. Score på engasjerende undervisning var på hele 4,7, godt over både nasjonalt og Kristiania. I etterkant av Studiebarometeret og i forbindelse med kvalitetsrapporter har jeg hatt dialog med blant annet Kvalitetsavdelingen og med Senter for læringsteknologi om systematisk arbeid for å utvikle undervisningen kvalitetsmessig.

Institusjonens sentrale opplegg for gjennomføring og tilgjengeliggjøring av midtveis- og sluttevalueringer har dessverre ofte lav svarprosent, med begrenset tilgang på signifikante data å følge opp. Heldigvis kan kunnskap hentes fra Studiebarometeret, gjennom god dialog med enkeltstudenter og tillitsvalgte, og mulighet for egne undersøkelser. Dessuten kan bruk av refleksjonsnotater bidra til å gi underviseren verdifull forståelse av studentenes læringsprosesser, i tillegg til refleksjonsnotatenes primære formål. Et eksempel fra min undervisning kan være da jeg høsten 2021 ga studentene en åpen refleksjonsoppgave (formativ oppgave, arbeidskrav) midtveis i emnet Populærmusikkens historie:

Begynn med å lese semesterplanen og emnebeskrivelsen én gang til. Tenk langsomt igjennom hva du selv har lært og tenkt gjennom forelesningene så langt, ved å lese eller lytte til pensumbokas 9 første kapitler, å lytte til musikkseksemplene fra spillelista, samt kollokvier/diskusjoner/refleksjoner som du har hatt sammen med medstudenter.

Skriv en tekst på ca 1500 ord om dette:

Hva føler du har vært dine viktigste oppdagelser – så langt?

Hva har gjort inntrykk på deg, og hvorfor?

Hva har du tatt med deg som kan utfordre eller inspirere til det du selv vil gjøre i musikklivet?

Én reflekterte over hele læringsprosessen ved det å ha blitt student: *«Jeg synes prosessen med å skrive denne oppgaven, har gjort det tydeligere for meg hva jeg faktisk har tenkt, hva jeg har kjent på, fundert over og følt disse 6 første ukene. Det har gjort meg enda mer bevisst på hva jeg vil og hva jeg ønsker at studietiden skal gi meg, både av utfordringer, lærdom og ferdigheter. Jeg synes også jeg har blitt mer bevisst rundt, og klar over, hva det vil kreves av meg, og at mye er opp til meg selv.»*

Én skrev at *«Jeg blir fylt med motivasjon og inspirasjon»*, mens en annen skrev om inspirasjon og verdier: *«Hvis det er noe jeg har tatt med meg så langt, som kan utfordre og inspirere meg til det jeg selv ønsker å gjøre i musikklivet, så er det vel effekten av det å være ekte. Å fortelle sanne historier som betyr noe og setter et spor i lytteren, slik som flere av disse lytteeksemplene gjorde med meg. Og lese mer og la meg inspirere av historier, slik som de jeg har lest om nå.»*

5 Samstemt undervisning og eksamensarbeid

Jeg er opptatt av sammenhengene mellom læringsutbytte, undervisningsformer og vurderingsformer. Ett av områdene hvor jeg har hatt en utforskende tilnærming for å utvikle mitt arbeid over tid, er derfor utforming av arbeidskrav og eksamensoppgaver. I eksemplet ovenfor, fikk de samme studentene to måneder senere en hjemmeeksamen som tok utgangspunkt i et utvalg sitater (anonymisert) fra hva de hadde svart i refleksjonsnotatene, men som kretset om ett faglig tema. Studentenes egne refleksjoner underveis dannet utgangspunkt for eksamensoppgaven. En lignende metode bruker jeg i emnet Kontekst og analyse: Her er hoveddelen av undervisningen seminarer med studentpresentasjoner, hvor studentene analyserer en selvvalgt sang og tar begrunnede valg ut fra gitte faglige/metodiske kriterier og rammer, lytter til hverandres presentasjoner og gir kritikk og tilbakemeldinger. Studentene fungerer som ressurser for hverandre i læringssituasjonen, å undervise og å lære løper sammen, og de trenes i å reflektere over metodiske valg (Gergen 2006: 42; Bjørke 2006: 130). I eksamensoppgaven bruker jeg deretter det samlede reportoaret som studentene har valgt i løpet av seminarrekka som grunnlag. Her får studentene utforske fagfeltet gjennom å bruke metoder fra både musikkvitenskapelig forskning og kunstnerisk utviklingsarbeid.

I oppsummeringstimer på slutten av et emne, er det alltid studentene som oppsummerer for å aktivt bevisstgjøre sitt læringsutbytte, ikke jeg. Å utarbeide sensorveiledninger tydeliggjør også sammenhengen mellom læringsutbytte og vurderingsform. Og dersom studenter ber om begrunnelse for et gradert eksamensresultat, forsøker jeg å svare presist med henvisning til emnebeskrivelsen og pensum, og med eksempler og konkretiseringer slik at begrunnelsen i seg selv (i beste fall) kan bli et bidrag til en læringsprosess.

Mens studenter gjerne blir utsatt for velment trøst fra skjermer og felleskampanjer på høyskoler, hvor eksamen typisk framstilles som stress og noe man gruer seg til, sier jeg tvert imot til studentene at eksamen er noe de kan glede seg til: De kommer til å lære mye – både praktiske eksamener (som konserter og innspillinger) og skriftlige hjemmeoppgaver er en flott anledning til å tenke igjennom hva de har lært og å vise det. De kan kombinere oversikt over pensum med egen kontekstualisering, vise kunstnerisk arbeid, selvstendighet og kreativitet. Mitt mål er at eksamen i seg selv kan bidra til studentenes læringsprosess, og ofte har jeg fått tilbakemeldinger om at dette skjer. Mange studenter har takket for eksamensoppgaver de fikk – helt uironisk – og fortalt begeistret om hvordan de lærte av å jobbe særlig med hjemmeoppgaver. Denne fikk jeg skriftlig (2022):

«For meg personlig, har dette både vært et innholdsrikt og interessant kurs. Fra start har jeg klart å se hvordan det faglige innenfor bransjekunnskapens emne, bygger på kunnskap som er i aller høyeste grad relevant i min praksis som musiker og selvstendig næringsdrivende. Denne kunnskapen skal jeg ta med meg videre i min fremtidige karriere, og jeg kan med sikkerhet si at jeg nå føler meg tryggere og mer selvsikker da jeg nå sitter igjen med en større forståelse på hvordan alt henger sammen. En annen ting jeg ønsker å ta frem er at jeg også nå har fått en mye bedre oversikt over hvilke midler man kan ta i bruk i form av blant annet støtteordninger. Det å være klar over dette gjør at jeg føler meg mer ressurssterk når jeg skal videre ut i arbeidslivet som musiker. Jeg synes også at denne eksamensuken har vært spennende da jeg har fått dukket enda dypere inn i musikkbransjens verden og fått reflektert og tatt emnets innhold i bruk på en både kreativ og strukturert måte.»

Her er en student som har lært av prosessen med å skrive en besvarelse, og dermed har økt sitt læringsutbytte gjennom vurderingsformen. Arbeidslivsrelevansen er tydelig, slik at eksamensarbeidet kan få en positiv virkning for studentens videre utvikling. Det metodiske bakteppet er Biggs og Tang (2007) som skriver om samstemt undervisning (*constructed alignment*), hvor undervisningsaktivitetene bygger opp under læringsmålene og eksamen i emnet. Ut fra didaktisk relasjonstenkning, vet jeg at vurdering må stå i forhold til de andre

elementene, og at disse virker inn på hverandre (Bjørke 2006: 135). En tilbakemelding som den over hjelper meg til å se dette fra studentens synspunkt, og å utvikle undervisningen videre.

6 Forelesningen som undervisningsform

Et annet område hvor jeg har hatt en utforskende tilnærming for å utvikle mitt arbeid over tid, er forelesninger. Jeg bruker langt mer tid på å forberede dem nå, enn hva jeg gjorde for ti år siden. Jeg tenker kreativt som i en musikkproduksjon hvor jeg remikser elementer, og utvikler og kombinerer moduler på nye måter. Eller som i en forestilling, med en dramaturgi og med ulike vendinger i fortellingen. Det beste eksemplet er forelesningsrekka Populærmusikkens historie, som har blitt et «flaggskip» i min portefølje. Teknisk bruker jeg bare tre helt enkle elementer; muntlig forelesning, visuell støtte (powerpoint e.l.), og lyd (musikk i høy lyd kvalitet). Jeg spiller oftest hele lydfiler, og forklarer hvorfor; for å stimulere til fordypning og trene på aktiv lytting (Lilliestam 2006: 93). Som læringsressurs brukes Canvas til å legge ut spillelister, og alt støttes av pensumboka *POP. En historie* som jeg har skrevet (Molde: 2018), hvor studentene kan velge mellom papirbok, ebok og lydbok/strømming. Samtidig skal en god forelesning skille seg ut fra et foredrag for næringslivet eller fra en forestilling, ved tilrettelegging for studentenes deltakelse. Kognitivt er forelesningen studentaktiv gjennom at læringen foregår i studentens hjerne (Bjørke: 2006), men den er en svært krevende kommunikasjonsform, og det kan variere mye hvor vellykket jeg opplever at gjennomføringen ble. I en forelesning vil det alltid være tid til spørsmål (og chat på Canvas i etterkant), avbrekk med korte diskusjoner med sidepersonen, og aktivisering gjennom å stille åpne spørsmål, eller case-oppgaver. Quiz-elementer som Kahoot blir studenter etter min erfaring fort litt lei av, og quiz signaliserer et overfladisk fokus på gjengivelse av fakta som ligger nederst i Bloom (1956) sin taksonomi over læringsmål, noe som ikke er produktiv dersom kontekstuell forståelse, kreativitet og dybdelæring er viktig. Jeg starter forelesningene med en «innsjekk», hvor studentene får et åpent spørsmål de snakker med sidepersonen om i et par minutter. Dette hjelper studentene til å gå mentalt og digitalt ut av hvor de var og inn i et fysisk læringsfelleskap, det samler tankene og pirrer nysgjerrigheten.

Hva gjelder visuelle elementer i en forelesning, har jeg lært meg å forenkle dem, med minst mulig tekst, og heller med gode visuelle elementer og hjelp til å strukturere. Jeg står aldri med ryggen til studentene og leser høyt en tekst fra en storskjerm. Jeg unngår gjerne videoer, for å skape kontrast til dokumentarfilmer eller SoMe-snutter som er overalt på nett. Jeg har gjennom en årrekke tatt bilder på steder med musikkhistorisk betydning, på research for bøker og på andre reiser, og jeg bruker dette fotoarkivet som ressursbank for visuelle presentasjoner. Pedagogisk eller retorisk supplerer jeg her logos med ethos (*jeg har vært der, jeg har skrevet om dette, jeg har snakket med den personen*) og pathos (*jeg deler dette med dere, akkurat her og nå*). Studentene oppdager gradvis også sammenhengen mellom semesterplanen og min t-skjorte-kolleksjon (byer, studioer, konsertarenaer, teknologier, etc). Jeg bruker slike virkemidler subtilt, alltid på en måte som er relevant for temaet vi snakker om. Hensikten er å kunne overraske og stimulere til kreativ tenkning gjennom at studentene kobler sammenhenger. Dersom studenter opplever humor, lekenhet og personlighet gjennom dette, har det både egenverdi og vil kunne bidra til å skape bra læringsmiljø og å hjelpe dem til å huske poenget bedre. En kollega fortalte meg spøkefullt at slike retoriske strategier kalles «selvmytologisering». Noen bruker uttrykket «*edutainment*», jeg kaller det bare engasjert fagformidling. «*Forelesningen er dagens høydepunkt som skal inspirere og motivere til egen læring*», skriver Tor Haugnes i sine «10 bud for en god forelesningsøkt» (Rones et al, 2012: 10), som jeg har latt meg metodisk inspirere av. Læringsteoretisk bruker jeg også Bjørke (2006: 63) sin beskrivelse av «den gode forelesningen».

Her er noen eksempler på tilbakemeldinger fra studentene (2020):

«Heldigvis har vi en foreleser som er kjempeengasjert i forelesningene og formidler kunnskapen til oss med lidenskap, og det gjør definitivt at det er lettere å følge med.»

«Foreleser hadde faktisk vært på mange av stedene det ble diskutert om, og hadde med seg bilder og rekvisitter. Her følte jeg et engasjement og en lidenskap.»

«Jeg har slitt hele livet med å sitte stille og konsentrere meg, og vanligvis mister jeg interessen med en gang jeg ser at vi skal følge en powerpoint. Men 90% av tiden så har du faktisk min totale oppmerksomhet, og det har ingen annen foreleser (som viser fram en powerpoint-presentasjon) gjort før. Og jeg tror grunnen til det, er fordi jeg ser hvor engasjert du er i det du presenterer. Det er så åpenbart at du brenner for musikkhistorie, og det virker som du er oppriktig spent på å fortelle oss det du har å si, og jeg merker at dette smitter over på meg. Dette har jeg aldri opplevd før.... P.S. Digger t-skjortene dine»

«Audun har stilt opp med tematiske T-skjorter hver forelesning. T-skjortene har vært relevant til hva forelesningens tema har gått ut på. Dette fanger oppmerksomheten med en gang. Han har også vist eksempler på musikkstilene vi har lært om ved å spille musikk eller samples fra en liste. Listen har han også publisert offentlig slik at studentene kan høre på det i ettertid. Dette gjør forelesningene mer interessante og mer oversiktlige, samt at det skaper godt læringsmiljø.»

7 Utforskende samhandling

Mine faglitterære bøker har blitt utviklet ut fra behov eller erfaringer fra undervisning og veiledning med studenter. Deretter har jeg kunnet bruke resultatet i forhåpentligvis enda bedre undervisning. Et godt eksempel på slik kvalitetsutvikling og samhandlingsprosess er *Akkordboka*. Da jeg i 2013 utga *Akkordboka* (Molde: 2013), var dette fordi jeg så behovet for en annen type læremateriell og pedagogikk, mer rettet inn mot populærmusikkfeltet. Jeg snudde opp-ned på metodikken i andre satslærebøker, ved å ha faglig fokus på pop, dernest jazzharmonisering, og en kortversjon av klassisk satslære helt til slutt. Framstillingsformen, eksemplene og metodikken var formet av noen års undervisning i emnet Harmonilære og erfaringer med studentenes læringsprosess. Boka ble en suksess, brukt av musikere og låtskrivere og som læringsressurs på flere musikkutdanningsinstitusjoner. Dens levetid ble lengre enn jeg hadde våget å håpe på, og da det var gått ti år siden utgivelsen, fikk jeg mulighet av forlaget for å omarbeide boka til en helt ny utgave. Dermed ble dette til et FoU-prosjekt med forskning på egen undervisning: I vårsemesteret 2023 omarbeidet jeg semesterplanen i tråd med skisse til nytt manus og brukte undervisningen til å prøve ut en rekke endringer. Studentene visste dette, og ble invitert til å komme med innspill og tilbakemeldinger. For å tilpasse opplegget ut fra individuelle forutsetninger og behov, ga jeg tilbud om individuell *drop in*-veiledning. Jeg endret struktur og rekkefølge på innholdselementene, styrket noen og tonet andre ned eller fjernet dem helt. Jeg eksperimenterte med hvordan vise og kontekstualisere teorimodeller og for å kunne anvende dem kreativt, blant annet gjennom egentreningsoppgaver som studentaktiv læringsform, og fornyet katalogen av caser og musikkseksempler. Undervisningen er case-basert med aktiv lytting og analyse av låter, som kobles til underliggende musikalske strukturer og mønstre. Både *Akkordboka* og undervisningen er tverrfaglig gjennom å kombinere innsikt fra harmonilære, musikkteori, gehørtraining, låtskriving og arrangering. Slik skal anvendt teori oppleves nær og relevant for studentene. De skal selv oppdage sammenhengene og strukturene, i tråd med Bruner (1966) som beskriver *«spenningen ved å oppdage noe, oppdage hvordan forhold en før ikke hadde lagt merke til regelmessig går igjen, oppdage likheter mellom idéer og gjennom dette vinne tillit til egne evner»* (sitert etter Bjørke 2006: 40). Gjennom semesteret fikk studentene to formative innleveringsoppgaver med selvvalgte

eksempler som de koblet til modellene og konseptene vi har gjennomgått, og som hjemmeeksamen fikk de en kombinert analyse- og refleksjonsoppgave som bygget videre på disse. Gjennom dette utviklingsarbeidet kunne jeg både utvikle et manus som allerede var testet ut i praksis sammen med studenter, og planlegge den nye versjonen av emnet (høsten 2023). Jeg hadde også dialog underveis med fire kolleger som underviser beslektede temaer, for å dele, lære, koordinere og sikre tverrfagligheten. Jørund Fluge Samuelsen, studieprogramleder på Låtskriving og musikkproduksjon, leste i mai gjennom hele manus og ga nyttige innspill. Jeg hadde fra før innhentet innspill fra praksisfeltet hvor Jarle Bernhoft, Solveig Heilo og Kent Sundberg leste manus, og skrev «blurbs» til omslaget (vedlegg 8). Det samme gjorde kollega Askil Holm på Universitetet i Agder, som skrev: «*Glimrende bok om akkorder og strukturer i popmusikk. Et godt kart og kompass for alle som ønsker å dykke grundig ned i låtskriverkunsten*». Den nye *Akkordboka for låtskrivere og musikere* ble utgitt i august 2023 (Molde: 2023).

Oppsummert viser dette eksemplet hvordan jeg utvikler meg som underviser og bruker ulike kilder på en systematisk måte. Det kobler sammen alle fem kriterier for denne søknaden: Hvordan jeg har arbeidet med en utforskende tilnærming til egen undervisning, samarbeid med kolleger og med bransjen og praksisfeltet i planlegging og utvikling, hvordan studentene tar del i pedagogisk utviklingsarbeid og forskning på egen undervisning, hvordan jeg formidler erfaring fra egen undervisning i publikasjoner som bidrar til god undervisningspraksis i høyere utdanning, hvordan jeg reflekterer over undervisningsform, læringsutbytte og vurderingsform, hvordan jeg systematisk bruker samhandling med studenter for å utvikle egen undervisning og didaktikk for å støtte studentenes læringsprosess.

8 Utviklingsprosjekter

Som medlem i fora som Nasjonalt fagråd for musikk har jeg gjennom flere år deltatt i arbeid med å utvikle god undervisningspraksis i høyere utdanning. Jeg har i en årrekke vært sensor ved flere andre utdanningsinstitusjoner (vedlegg 2). Jeg har sittet som sakkyndig i NOKUT-komiteer, i 2016 sammen med professor Jan Bang fra Universitetet i Agder for oppstarten av LIMPI på Lillehammer, et studietilbud som er beslektet med Kristiania sitt. Slike erfaringer gir uvurderlige impulser, kunnskap og refleksjon tilbake til egen undervisning og eget faglig og pedagogisk utviklingsarbeid. Det samme gjelder kontakt med og besøk på utdanningsinstitusjoner i utlandet, gjennom arbeid med studentutveksling, gjennom NorPlus-nettverket, eller nettverket Association Européenne des Conservatoires, Académies de Musique et Musikhochschulen (AEC). Jeg initierte i 2017 høyskolens medlemsskap i AEC, inkludert deres faglig/pedagogiske undergruppe Pop and Jazz Platform. Jeg har gjort studieplan-*mapping* med Goldsmiths University of London og andre britiske universiteter, veiledet i student-workshops i Wolverhampton og Edinburgh, møtt kolleger og besøkt musikkutdanningsinstitusjoner i København, Stockholm, Berlin, Chicago, Nashville og Los Angeles. Jeg har deltatt på fagkonferanser i regi av AEC i Reykjavik, Malmö og Torino. Jeg har engasjert meg i det skandinaviske nettverket Music Focused Interdisciplinary Research & Analysis Center (MIRAC), tilknyttet Stockholms Universitet og Kungliga Musikhögskolen. Her har jeg gitt presentasjoner med utgangspunkt i egen undervisning på to konferanser, og en artikkel fra eget forskningsprosjekt publiseres i deres antologi våren 2024.

Jeg har ledet fire større programrevisjoner, og inititert og deltatt i ulike innovasjonsprosesser. Jeg har deltatt på (og bidratt til) en lang rekke kurs og seminarer om undervisning, pedagogikk og fagdidaktikk, emneansvar, utviklingsarbeid og studieprogramledelse. I 2019—2020 deltok jeg på Studieprogramlederkurs på Kristiania. Som del av kurset skrev jeg en refleksjonsoppgave om variasjon i undervisnings- og vurderingsformer, bruk av studentaktive læringsformer og teknologi, samarbeid rundt faglig progresjon i studieprogram, oppfølging av midtveis- og sluttevalueringer, praksis- og bransjenærhet, og studentmedvirkning. Dette var

en verdifull bevisstgjøring ikke bare på helhetlig studieprogramledelse men også på egen undervisning, i et fellesskap for å dele erfaringer med kolleger og bidra til å utvikle en god undervisningspraksis.

9 Formidling og forskning

Fra omkring 2010 opplevde jeg i økende grad å få en stemme i offentligheten og media, med henvendelser om musikkbransjen og om populærmusikk spesielt, og om kulturbransjene og kreativ næring generelt. Jeg gjorde meg tilgjengelig og trente på medieopptredener, fordi jeg mener det har stor verdi å drive kunnskapsbasert formidlingsarbeid med forankring i akademia. Jeg har takket nei til mye, men ble en av de mest brukte uavhengige fagekspertene på musikkbransjen og populærmusikk i Norge. Eksempelvis hadde jeg i 2018—2021 totalt 193 medieopptredener i radio, TV, avis, fagpresse, podcast og nett. Det vil føre for langt å gå inn på dette, men det ligger noen hundre mediebidrag registrert i Cristin. I 2018 ble jeg tildelt Kristianiaprisen som Årets formidler.

Mitt formidlingsarbeid og forskningskommunikasjon er forankret i min profesjon og i stor grad tematisk relatert til min undervisning, ikke minst i emnene Bransjekunnskap og Populærmusikkens historie. Dermed knyttes undervisning, faglig utviklingsarbeid og kommunikasjon og formidling ovenfor medier og samfunn organisk sammen.

Allerede i forbindelse med min kompetansevurdering i 2009 framhevet professorene Geir Holmsen og Tor Dybo (Universitetet i Agder) og førsteamanuensis Morten Halle (NMH) «...*en rekke meritterende lærebøker ... pedagogisk innrettede arbeider som i stor skala brukes i musikkutdanningene på videregående-skolenivå og grunntutdanningene på på universitets- og høyskolenivå*» (vedlegg 3). I årene etter 2009 har jeg hatt en betydelig utvikling over tid: Jeg skrev både de tre bøkene omtalt ovenfor, mitt musikkpedagogiske kapittel i den fagfelleverderte antologien *Allmen musikkundervisning – perspektiver på praksis* (Molde: 2010), og et kapittel i *Metodebok for kreative fag* (Molde: 2017). Sistnevnte var et felles bokprosjekt fra fagmiljøene innen kreative fag på WOACT, et kollegialt samarbeidsprosjekt. Mitt kapittel er musikkvitenskapelig forskningsbasert, med praktisk innføring i auditiv analysemetode. Videre, i 2021 kom den fagfelleverderte antologien *Kreativ næring. Lokale, digitale og økonomiske perspektiver* (Molde: 2021). Mitt kapittel er forskningskommunikasjon om innovasjon i musikk og musikkteknologi. Etter 2009 har jeg også bidratt til tre offentlige utredninger og rapporter (Gran, A.-B. et al: 2012; Eidsvold-Tøien, I. et al: 2019; Gran, A.-B. et al: 2020). Alt dette er utviklet som FoU-prosjekter. Resultatene brukes som ressurs i undervisning på instituttet, og andre steder. Slik får studentene undervisning som er forankret i både andres og min egen forskning.

I 2022—2024 deltar jeg i Skapende praksiser i musikk, et forskningsprogram finansiert og initiert av Kulturdirektoratet. Mitt forskningsprosjekt utforsker konvergensen mellom låtskriving og musikkproduksjon, en problemstilling som ligger så tett på undervisningen at den overlapper navnet på ett av instituttets studieprogrammer. Det er i høy grad bransje- og arbeidslivsrelevant. Antologien publiseres våren 2024, men jeg har forhåndspresentert prosjektet for norske og utenlandske kolleger på konferanser i Kristiansand og i Stockholm, samt for egne studenter og for kolleger på instituttsamling. Underveis har jeg også holdt innspillsmøte med studenter, og brukt kollegaveiledning. Dette for både å gi forskningsbasert undervisning og la studentene ta del i forskningsprosjekter, og å involvere kollegialt fagfelleskap.

I mars 2023 var jeg gjest i en episode av NMH sin podcast Konservatoriumspodden, del av et forskningsprosjekt tilnyttet Centre for Excellence in Music Performance Education (CEMPE). Podcastserien retter seg mot alle som er interessert i høyere musikkutdanning, hvor forskerne

dykker ned i ulike temaer sammen med studenter og lærere fra høyere musikkutdanning, samt fagekspertter fra musikkfeltet. Forskning diskuteres i lys av deres opplevelser og faglige kompetanse, med et ønske om å bygge bro mellom praksis og teori. Min episode ble innledet slik: «*I dagens intervju skal Audun og jeg snakke om hvilke krefter som styrer – og tidvis skjuler seg – i musikkbransjen, og hvordan disse kan relateres til høyere musikkutdanning.*» Dette ga anledning til refleksjon og dialog omkring egen undervisning, i relasjon til andre musikkutdanningsinstitusjoner og til arbeidslivet og praksisfeltet.

10 Bransjenærhet og arbeidsliv

Arbeidslivsrelevans og nærhet til bransjen har, som jeg har vist flere eksempler på, gjennom en årrekke vært et kjennetegn ved både min undervisning og min studieprogramledelse. Med fokus på studenters læring, kan vi igjen gå til Studiebarometeret: I 2018 oppnådde studieprogrammet under min ledelse ikke bare størst positivt avvik fra landsgjennomsnittet på indikatoren arbeidslivsrelevans (+ 1, 4), vi oppnådde også tilsvarende positivt avvik (+ 1, 4) i forhold til gjennomsnittet på Kristiania som helhet på spørsmålet «*det legges godt til rette for at jeg kan knytte kontakter i arbeidslivet*». Dette er et resultat av systematisk, helhetlig og målrettet arbeid – selvfølgelig ikke bare min undervisning, men også gjennom initierte samarbeidsprosjekter, pedagogisk utviklingsarbeid og god kollegial undervisningspraksis.

Emnet Bransjekunnskap er et godt eksempel på hvordan jeg arbeider med bransjenærhet og arbeidsliv i min egen undervisning. I tillegg til pensum, trekker jeg inn aktuelle nyheter og eksempler, og sørger for at kurset alltid er oppdatert. Jeg samarbeider aktivt med praksisfeltet og arbeidslivet ved å invitere inn gjester. Noen eksempler: Sony Music, Music Norway, NKA, Creo, GramArt. For å støtte studentenes læringsprosess og hjelpe dem til selv å utforske fagfeltet, eksponerer jeg dem for ferske bransjerapporter som primærkilder og for forskning, gir dem arbeidslivsrelevante case-oppgaver, og anbefaler dem å følge med på bransjens egne informasjonskanaler (f.eks. Music Business Worldwide). Her foreligger det også konkrete planer for videreutvikling av min undervisningspraksis gjennom et nytt emne som heter Musikk som yrke. Jeg er emneansvarlig, og kommer til å bruke tid framover på emneutvikling og innovasjon tett på kolleger, studenter og på et arbeidsliv som er utfordrende og i stadig endring.

Jeg tok allerede i 2014 initiativ til at høyskolen ble medlem av Foreningen Balansekunst, et samarbeid mellom norske kunst- og kulturorganisasjoner som sammen jobber for et likestilt og mangfoldig kulturliv. I 2019 etablerte vi et eget Bransjeråd under min ledelse, og jeg opprettet et samarbeid med Karrieresenteret. I januar 2024 deltok studentene i Artistundersøkelsen, gjennomført av GramArt og CreAteMe (Centre for Excellence in Creative Use of Technologies in Music Education, Universitetet i Agder). Slik inviteres de til å være med å forme kunnskapsgrunnlag om arbeidsforholdene og økonomien i fremtidig yrkesliv som artister og musikere.

For å formidle studentenes arbeid, tok jeg initiativ til høyskolens offisielle spilleliste på Spotify, som jeg kuraterer ukentlig: *This is Kristiania* fungerer som en showcase for musikkmiljøet på Kristiania overfor bransje, søkere og musikkinteresserte, og den bidrar til identitetsbygging og stolthet gjennom å vise profesjonalitet, kunstnerisk mangfold og arbeidslivsrelevans.

Det kan ha betydning for en arbeidslivs- og bransjerettet utdanning innen populærmusikk å kunne vise til noen «suksesshistorier», og våre første ble de internasjonale gjennombruddene til studenter/alumni i Katzenjammer, Donkeyboy, Nico & Vinz. Siden har det blitt mange. Dette skaper forbilder og inspirerer. Men det kan også framstå elitistisk, og mindre synlige studenter kan føle seg mindre verdsatt – noe de ikke skal være. Vi utdanner til en bransje hvor

de aller fleste som skaper en næring og levevei ikke er synlige og kjente i offentligheten, og hvor de som blir det er avhengig av en hel verdikjede.

En arbeidslivs- og bransjerettet utdanning trenger også noen høyt profilerte gjester – i tillegg til alle toppfolkene som underviser ukentlig. Jeg har derfor invitert en rekke norske og internasjonale musikere, produsenter, låtskrivere og artister til skolen, intervjuet dem og latt studentene få møte dem tett på for å bli inspirert og lære om fag, bransje og arbeidsliv. Noen eksempler: Morten Harket, Karpe, Bjørn Eidsvåg, Sondre Lerche, Gabrielle, Jarle Bernhoft, Kaizers Orchestra, Jahn Teigen, Sissel Kyrkjebø, Lars Lillo-Stenberg, Ingrid Olava, Moddi, Steven Van Zandt, James Burton (gitarist bl.a. Elvis Presley), Earl Slick (gitarist bl.a. David Bowie, John Lennon), Glen Matlock (Sex Pistols). I forlengelsen av dette, vil instituttet utvide konseptet «Kristiania Talks». Den neste jeg har invitert er Peder Elias, som har blitt en stjerne i flere asiatiske markeder og som vant Music Norway sin kåring av «Årets internasjonale suksess» på Spellemannprisen 2022. Det er også pedagogiske grunner til at jeg inviterte ham først: For studenter, kolleger og søkere er det inspirerende og motiverende å møte en alumni som har kommet så langt på så få år. Peder Elias fullførte sin bachelorgrad våren 2020.

11 Krise og kreativitet

Den 12.mars 2020 stengte Norge ned all virksomhet som fysisk samlet mennesker. Som undervisning – og som konserter. Mandag kveld 16.mars 2020 la jeg ut denne meldingen på Canvas til alle studenter:

En liten korona-hilsen fra Audun

Nå er det tøffe tak for musikere og andre kunstnere, kulturarbeidere og teknikere som er frilansere og selvstendig næringsdrivende.inntekt og jobber forsvant over natta. Heldigvis kom det hjelp i dag, som gjør det litt mer levelig. Og det er mange kreative initiativer i gang mange steder. Men kulturlivet er i pausemodus, og ingen vet hvor lenge det varer og hva konsekvensene blir.

Midt i alt dette skumle og ukjente, er vi så heldige å leve i et samfunn hvor tillit og solidaritet er viktig kapital. Vi skal klare oss gjennom dette, men nå er det krise og ingenting er som vanlig. Vi må ta vare på hverandre samtidig som vi isolerer oss. Fortsett å være student og musiker så normalt som du greier. Følg myndighetenes råd, hold dere hjemme, hold avstand, hold kontakt med venner og familie, vær vennlige, vask hendene, les en bok, gå tur, smil til noen, tenk ut en ny idé, gjør noe nytt som du ikke har hatt tid til før. For deg som er syk eller har nære som er syke, ønsker jeg alt godt og bli snart frisk igjen.

Hold hodet kaldt og hjertet varmt, og strøm masse norsk musikk! Stay safe.

- Audun

Det er rart å lese dette på nytt, i en postpandemisk hverdag. Meldingen har både et undervisnings- og et bransjeperspektiv, og viser usikkerheten som har oppstått. «...hjelp i dag» refererer til den første nyheten om kompensasjonstiltak overfor kulturlivet fra Regjeringen. Men først og fremst forsøker jeg å uttrykke empati og en ektefølt omsorg overfor studentene, og gi dem mental og moralsk støtte i noe som kommer til å bli ukjent og vanskelig terreng. Heldigvis greide vi å holde studioer og øvingsrom åpne nesten hele tida, mens overgangen til digital undervisning med bruk av Zoom fungerte greit for noen emner og undervisningsformer. Vi opplevde hverken sviktende søkertall eller en mengde desillusjonerte studenter som sluttet.

Fra mitt nyetablerte hjemmekontor fulgte jeg utviklingen tett. Den samme uka som jeg skrev denne meldingen til våre studenter og arbeidet med å legge om alle undervisningsformer, ble jeg spurt om å delta i en arbeidsgruppe på oppdrag av Musikkindustriens Næringsråd. Bestillingen var å kartlegge hvordan nedstengingen og koronasituasjonen hadde påvirket

norsk musikkbransje, og foreta en «febermåling» mens dette var akutt og nytt. Professor Anne-Britt Gran fra BI var prosjektansvarlig. Jeg deltok som musikkbransje-ekspert, sammen med Anja Nylund Hagen fra UiO. I samarbeid med bransjeorganisasjoner gjennomførte vi en stor spørreundersøkelse med både selskaper og næringsdrivende som repondenter. Den 9.juni publiserte vi rapporten *Krise og kreativitet i musikkbransjen – koronapandemien 2020* (Gran, A.-B. et al: 2020). Den ble presentert i Aftenposten 15.juni: « - Musikkbransjen har på mange måter blomstret denne våren. På internett. Men samtidig har det vært full krise. Dette har vært en fullstendig paradoksalt situasjon, sier Audun Molde, musikkviter og førstelektor på Høgskolen Kristiania» (vedlegg 9). Rapporten står i dag som et tidlig bidrag til kunnskapsoppsummeringer om pandemien og dens konsekvenser. Jeg brukte den aktivt i min undervisning høsten 2020 og i 2021. Da jeg arrangerte et seminar 4.september 2020 (med én meters avstand) og presenterte rapporten internt for studenter og kolleger, inviterte jeg leder Hans Ole Rian i fagforbundet Creo for å kommentere funnene og ha en samtale med studentene. Jeg brukte også en økonomisk verdikjede-analyse av de publikumsløse «koronerulling»-konsertene, utviklet i samarbeid med initiativtakeren Christer Falck, som case i min undervisning. Jeg delte erfaringer fra bransjen og fra utdanningssektoren i medier som Universitas, DN og ballade.no (og Kunnskapsmagasinet Kristiania). Ett år senere fulgte jeg opp med seminaret «Hva har vi lært av koronakrisen, og hvor står vi nå?», da med leder Tone Østerdal i Norske Konsertarrangører som gjest. Hun var, ved siden av Rian, blant en håndfull sentrale personer som greide å løse kultur-Norge gjennom pandemien, i dialog med myndighetene. Oppsummert viser dette eksemplet hvordan jeg eksponerer studenter og kolleger for bransjedebatt, kulturpolitikk, utredningsarbeid og forskning, for å bevisstgjøre og involvere studentene i arbeidslivets utfordringer og muligheter.

12 Veien videre

Studentenes forkunnskaper, forventninger og erfaringer er i stadig endring. I januar 2024 fikk for eksempel videregående skole en ny kunnskapspakke for å reflektere over egen bruk av kunstig intelligens, og kildekritikk. Noe av det mest interessante i høyskolesektoren er konsekvensene av «fagfornyelsen»; ny struktur og læreplaner som ble innført i videregående skole fra høsten 2020 i reformen Kunnskapsløftet 2020. For eksempel skal alle fagene på vgs MDD jobbe med gehør, og dybdelæring og relevans er sentrale begreper. Læreplanene ser programfagene på musikk mer i sammenheng enn tidligere, og forsøker å minimere grensene mellom dem. De har gjennomgående, tverrfaglige temaer som Demokrati og medborgerskap, Folkehelse og livsmestring, og Bærekraftig utvikling. For min del fikk jeg en god anledning til både å oppdatere meg og reflektere over dette da jeg ble invitert til å lage en seminardag for alle lærere på vgs MDD i Rogaland fylke, i Stavanger i november 2022. Temaet var: «*Hvordan gjøre musikkundervisningen relevant, slik at elevene kan utvikle kunnskap og varig forståelse av begreper, metoder og sammenhenger i fag og mellom fagområder? Hvordan kan elevens gehør være et sentralt verktøy i dette?*» Dette var en spennende utfordring som også ble en øyeåpner for meg: Våre studenter, hvor musikklinja på videregående er et essensielt rekrutteringsgrunnlag, kommer fra høsten 2023 inn i høyere utdanning med andre erfaringer enn før, og derfor må vi være bevisst på hvordan vi tar dem imot og tar dem videre i våre egne pedagogiske og didaktiske tilnæringsmåter. Konsekvensene av Kunnskapsløftet 2020 vil få betydning framover for min og alle andres undervisning – en mulighet for innovasjon og videre kvalitetsutvikling.

I denne søknadsteksten har jeg dokumentert og vist eksempler og reflektert over alle kriterier for å oppnå status som merittert underviser ved Kristiania. Derfor inneholder teksten mye «jeg». Men ingenting av dette er mulig uten opp til flere «vi» - kolleger både internt og eksternt, ledere, administrativ støtte, bransje, forskning. Det er et stort privilegium å få undervise og samhandle med studenter, å være omgitt av så mye talent hver eneste dag. Like lite som musikk bare er et solospill, er undervisning et solospill.

Litteratur:

- Ambrose, S.A., Lovett, M., Bridges, M.W., DiPietro, M., Norman, M.K. (2010). How learning works: Seven research-based principles for smart teaching. Jossey Bass.
- Biggs, J., Tang C. (2007). Teaching for Quality Learning at University. McGraw-Hill Education.
- Bjørke, G. (2006). Aktive læringsformer. Handbok for studentar og lærarar i høgre utdanning. Universitetsforlaget.
- Blokhus, Y., Molde, A. (1996). Wow! Populærmusikkens historie. Universitetsforlaget.
- Bloom, B.S. (1956). Taxonomy of Educational Objectives: The Classification of Educational Goals. Vol. Handbook I: Cognitive domain. David McKay Company.
- Bruner, J. (1966). Toward a Theory of Instruction. Harvard University Press.
- Eidsvold-Tøien, I., Torp, Ø., Theie, M., Molde, A., Gaustad, T., Sommerstad, H., Espelien, A.; Gran, A.-B. (2019). Hva nå – Digitaliseringens innvirkning på norsk musikkbransje. Oppdrag fra Kultur- og likestillingsdepartementet. BI Centre for Creative Industries / Menon Economics.
- Gergen, K. og M. (2006). Social konstruktion. Dansk Psykologisk Forlag.
- Gran, A.-B., Kristensen, L.B., Molde, A., Nylund Hagen, A., Booth, P. (2020). Krise og kreativitet i musikkbransjen – koronapandemien 2020. Oppdrag fra Musikkindustriens Næringsråd. BI Centre for Creative Industries.
- Gran, A.-B.; Figenschou, A.; Gaustad, T.; Molde, A. (2012). Digitalt kulturkonsum: En norsk studie, Forskningsrapport 2/2012, Handelshøyskolen BI.
- Lilliestam, L. (2006). Musikliv. Vad människor gör med musik – och musik gör med människor. Bo Ejeby Forlag.
- Molde, A. (2023). Akkordboka for låtskrivere og musikere. Noteservice / Vigmostad & Bjørke.
- Molde, A. (2021). Den digitaliserte musikkbransjen, kapittel i Gran, A.-B., Olsen, B.-E. (red.): Kreativ næring. Lokale, digitale og økonomiske perspektiver. Universitetsforlaget.
- Molde, A. (2018). POP. En historie. Cappelen Damm.
- Molde, A. (2017). Analyse av pop og rock, kapittel i Næss, H.-E., Pettersen, L. (red): Metodebok for kreative fag. Universitetsforlaget.
- Molde, A. (2013). Akkordboka. Akkordprogresjoner for musikere og låtskrivere. Noteservice.
- Molde, A. (2010). Pop og rock, kapittel i Salvesen, G., Sætre, J. (red.): Allmen musikkundervisning – perspektiver på praksis, Gyldendal Akademisk.
- Molde, A. (red) (2000). Ekko 1 og Ekko 2. Gyldendal Undervisning.

Rones, N., Haugnes, T., Swanberg, A. (2012). Hvordan engasjere studentene? Alpha Forlag.

Vygotsky, L. S. (1986). Thought and Language. Harvard University Press. (opprinnelig utgitt i 1943)

Liste over vedlegg:

Vedlegg 1: Brev fra leder som støtter min søknad; instituttleder Jørgen Langdalen

Vedlegg 2: Pedagogisk CV

Vedlegg 3: Kompetansevurdering førstestilling (2009)

Vedlegg 4: Attest fra adm.dir. Anne Tveitan Ferignac (2007)

Vedlegg 5: Attest fra instituttleder Eirin Sæther (2018)

Vedlegg 6: Stillingsinstruks / Beskrivelse Studieprogramleder

Vedlegg 7: Kursbevis, Basiskurs i høgskolepedagogikk (2007)

Vedlegg 8: *Akkordboka for låtskrivere og musikere* (2023), omslag

Vedlegg 9: Aftenposten 150620